

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

อยู่ได้ด้วยธรรม

ก่อนจึงหัน

ภูวโนไม่ได้ไปกี่เดือนแล้วนะสิม เราให้ท่านอุทัยไปอยู่ทางเขาใหญ่ แล้วให้ท่านเสถียรอยู่แทนกัน เราก็ไปดูแล้วละ ถ้ามานุชอุทัยว่าผู้ที่อยู่ทางโน้นเป็นยังไง ท่านบอกว่าดีอยู่ จากนั้นมาเราก็ไปดูอีกก็ดี สำหรับวัดภูวโนนี้เราส่งเป็นประจำนะ จะ ๒๐ ปีมาแล้ว ส่งมาเป็นประจำเดือนๆ เรียกว่าเลี้ยงพระทั้งวัดเลย ก็อยู่ในเกณฑ์ ๓๐ มีสูงกว่านั้นบ้าง ต่ำกว่านั้นบ้าง อยู่ในเกณฑ์ ๓๐ เป็นทำเลที่เหมาะสมมากที่สุดที่เดียววัดภูวโนกว้างขวาง ทำเลเป็นหินดาน กว้างขวางมาก ทราบว่าพระท่านอยู่แถวๆ นั้นก็มี คือสำนักวัดภูวโนนี้แล้ว ก็อยู่ตามที่ต่างๆ ในภูเขาภูวโนนั้น ท่านก็มาขอเอาของจากที่เราไปส่งนี้ไป เราเปิดทางให้เลย ท่านจะมาจากทางไหนให้มาเลย มาเอาไปเลย ถ้าเราบกพร่องให้บอกไป ของจัดมาทันทีที่เราบอกเลย แต่คงไม่บกพร่องละ เพราะเราส่งที่ไร ส่งเผื่อทั้งนั้น เผื่อๆ เผื่อไว้หมดเลย เผื่อท่านจะได้แจกวัดนั้นวัดนี้แถวนี้ ท่านมาอยู่ภูวโนอยู่ที่นี่

นั่นละผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมให้ดูเอา ท่านไม่ได้เหลือเฟืออะไร มีแต่ขาดๆ แคลนๆ อยู่ไปกินไป แต่บำเพ็ญไม่ถอย นี่หลักใหญ่ของพระผู้ทรงธรรมทรงธรรม ต้องอดอดยากขาดแคลน ไม่ต้องสงสัย ทำไม่ถึงอด ก็ท่านไปหาเอง ที่ไหนสมบูรณ์พูนผลท่านไม่ไปคือเขามากวน ความหมายว่าจั้น ถ้าไปอยู่บ้านใหญ่ เขามากวนแล้วๆ ไปอยู่ในบ้านเขาลึกๆ เขาไม่ได้กวน เพียงเขาหาอยู่หากินในบ้านของเขา ก็ไม่พอกพอกท้องแล้ว เราไปอาศัยเขาเพียงธาตุขันธ์นิดหน่อยๆ ไปเจริญธรรมะขึ้นภายในใจ

นั่นละผู้ปฏิบัติธรรมต้องเป็นผู้อดอดยากขาดแคลน ถ้าจะไปเพ่งในทางอาหารการกิน ที่อยู่ที่อาศัย ล้มเหลว พวกนี้ไม่ใช่พวกหาธรรม มันพวกหาส่วมหาถาน พวกหาธรรมหาธรรมจะหาแต่ที่กั้นดารขาดแคลน ซึ่งเป็นที่สัจในการบำเพ็ญภาวนา ท่านหาอย่างนั้นทั้งนั้น เราเห็นอาหารมันเหลือเฟือมันอดคิดไม่ได้นะ อดคิดถึงที่เราอยู่ในป่าในเขาไม่ได้ มันหากเป็นเองนะ มาเห็นแล้วผลเป็นยังไง นั่นเอาอีกละ ผลที่อยู่ในป่าในเขาจิตสว่างาม แต่ผลอยู่ที่นี้ไม่ทราบ จิตของเรามันอดไม่ได้ พุดตรงๆ จิตของพระเถรแน่ใจว่าไม่เป็นท่า ต้องบีกต้องบั้น กินมากๆ ความเพียรน้อย ชี้เกี่ยจู้คร้านมากไปอย่างนั้นละ ไปอยู่ในป่านี้มีแต่ความเพียร ไม่มีใครกวน สติกับจิตติดแน่นกัน ปัญญาพิจารณา ใจเมื่อมีผู้รักษาอยู่ อันตรายก็ไม่มี ถ้าปราศจากสติเมื่อไร นั่นละกิเลสธรมเอาๆ เป็นอย่างนั้นนะ

วัดภูวี่นี่จนจะ ๒๐ กว่าปีแล้ว เขาส่งของเป็นประจำ เราจะบอกไม่บอกก็ตาม เพราะเราสั่งตายตัวแล้ว พอจวนสิ้นเดือนเช่นวันที่ ๒๖-๒๗ หรือ ๒๘ แต่ละเดือนๆ ของเอาเต็มรถเลย ของมีอาหารสิ้น อาหารยาว อาหารสด อาหารแห้ง เขาจัดของเขาเอง เพราะเราสั่งตายตัว เอาให้พอๆ ว่างั้น เวลาไปรถ ๔ คัน หกล้อ ๑ คัน สี่ล้อ ๓ คัน แต่บองขึ้นเต็มเลยเชียว เหลงเหมือนกงภูเขาอย่างนั้นละ ท่านจะได้บำเพ็ญเพียรภาวนา ท่านเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ทรงมรรคทรงผล ผู้ที่ไม่ได้อยู่ด้วยความเหลือเฟือในอาหารการบริโภค นี่คือนักสมบรูณ์พุนผลทางด้านธรรมภายในใจ

อย่างภาคอีสานเรา ก็รู้สึกว่ดีทางด้านธรรมะ คือสถานที่ที่อำนวนย แล้วครูบาอาจารย์ก็มีรากมีฐานอยู่ทางภาคอีสาน ที่นี้ลูกศิษย์ลูกหาก็ศึกษาทางนี้ ได้ทางนี้ แล้วก็กระจายออกไปทุกๆ ภาค ส่วนมากไปจากทางภาคอีสาน คือผู้มีครูมีอาจารย์เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว เช่น หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ นี่สำคัญมากทีเดียว กระจายลูกศิษย์ลูกหาแล้วอย่างกระจายออกมานั้นก็เช่นอย่างหลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี เหล่านี้เป็นต้นนะ ออกจากหลักใหญ่คือหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์

ทางภาคอีสานแร้นแค้นในสิ่งต่างๆ มากต่อมาก แต่มาชุ่มเย็นทางด้านธรรมะ เพราะหลักใหญ่นี้เข้าหาจิต ธรรมะนี้เข้าหาจิต ถ้าจิตมีความสงบร่มเย็น มีอรรถมีธรรมอยู่ที่ไหนอดอยากขาดแคลน ไม่ได้เป็นทุกขนะ ถ้าจิตไม่มีธรรมแล้วเป็นทุกข อะไรนิดหน้อยก็มีแต่ทุกขทั้งนั้นๆ แต่ผู้ที่มีธรรมในใจไม่ค่อยเป็นทุกข พระท่านไปอยู่ทุกแห่งทุกหน วัดหนึ่งๆ ไม่ใช่บ่อย เช่นภูสังโฆ ก็ดูเหมือนจะเป็น ๓๐ แล้วมัง ภูสังโฆ วัดถ้ำผาแดง วัดศรีชมภู วัดดอยธรรมเจดีย์ วัดไหนก็มีพระมากเหมือนกัน เราก็อใจ ที่เราไปเยี่ยมเหล่านี้ไปทุกวัดนะ พอว่างวันนี้ไป วันนี้ว่างวันนี้ไป ไปวัดนั้นวัดนี้ คือไปดูไม่ใช่อะไร ผิดพลาดประการใดหรือบกพร่องตรงไหนเดือน ถ้าไปอย่างนั้นจะดูทุกแง่ทุกมุมเลยนะ หากว่าบกพร่องตรงไหนก็เดือนๆ

พระที่จะทรงมรรคทรงผลคือพระประเภทเหล่านี้ละ ครั้งพุทธกาลเป็นพื้นฐานมาดั้งเดิม คือครั้งพุทธกาล พุทธศาสนาเป็นสถาบันแห่งป่า หรือมหาวิทยาลัยป่า อยู่ในป่าๆ พระพุทธเจ้าและสาวกออกมาจากป่าทั้งนั้น เมื่อมีผู้สืบทอดบำเพ็ญตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วอยู่ มรรคผลนิพพานไม่ขาดไม่สูญ เพราะอยู่กับภาคปฏิบัติ ถ้ามีแต่เรียนเฉยๆ ไม่สนใจ ดีไม่ดีเรียนเอาชั้นเอาภูมิ กลายเป็นเรียนสั่งสมกิเลส ถ้าเรียนเพื่อออกปฏิบัติกำจัดกิเลสนั้นเรียกว่าชอบธรรม เรียนด้วยความชอบธรรม

อะไรจะทุกขจะสุขขนาดไหน ท่านทั้งหลายอย่าไปมองที่ไหนนะ มหาสมุทรกว้าง ดินฟ้าอากาศกว้าง ที่ไหนๆ กว้าง แต่มันมาคับแคบอยู่ที่หัวใจไม่มีธรรม ใจใดไม่มีธรรม ใจนั้นเป็นที่บรรจุของพินของไฟของมหันตทุกข ถ้าใจใดมีธรรมเป็นเครื่อง

เยียวรักษา ใจนั้นจะมีเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ จนกระทั่งถึงกลายเป็นบรมสุขขึ้นได้ เพราะใจมีธรรม ธรรมจึงเป็นของจำเป็นมาก ท่านทั้งหลายอย่ามองข้ามธรรมนะ เขาก็ตื่น เขาก็ตื่น เวลาถามหาเหตุผล ไม่ได้เรื่องๆ เพราะเหตุไรๆ ไม่ได้เรื่องนะ นี่ละตื่นตามกิเลส ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ล้มเหลวๆ ถ้าตื่นตื่นตามธรรมนี้มีหลักมีเกณฑ์ๆ สุดท้ายอยู่ที่ไหนสบายหมด ผู้มีธรรม ธรรมเต็มหัวใจนั้นแหละคือบรมสุขเต็มหัวใจ ถ้าไม่มีธรรม ในขณะที่เดียวกันก็คือมีแต่ทุกข์ มีแต่กิเลสเผาหัวอก หาความสุขไม่ได้

ท่านทั้งหลายอย่าเอาวัตถุ มาเป็นเครื่องประกันตัวเพื่อความสุขความเจริญทั้งหลายนะ สมบัติเงินทองข้าวของเป็นเครื่องใช้สำหรับผู้เป็นเจ้าของและมีธรรม หรือไม่มีธรรมเท่านั้น ถ้ามีธรรมสิ่งทั้งหลายก็เป็นประโยชน์ ใช้ให้เป็นประโยชน์ทุกทิศทุกทาง ถ้าไม่มีธรรมแล้วเหลวแหลก เงินทองกองเท่าภูเขาก็ไม่เกิดประโยชน์ จมนรกได้ไม่สงสัย

ให้พากันรักษาใจให้ดี เราอย่าเอาเงินทองข้าวของมาอวดกัน ให้เอาความประพฤติดี ประพฤติชอบ เอาความเป็นคนดีๆ มา ถ้ามาอวด ก็เอามาอวดกันตรงนี้ เพราะโลกไม่มี มีแต่เอาความชั่วช้าลามกมาอวดกัน ชิงดีชิงเด่น ไปที่ไหนใช้ไม่ได้ มีแต่เรื่องกิเลสออกหน้าออกตา ธรรมนะ เอ้าซึ่งเข้าไปซิ หาอรรถหาธรรม ใครจะดีจะเด่นขนาดไหน ผู้นี้ผู้จะทรงธรรม แล้วเย็นกันทั่วโลกถ้าหากโลกได้ปฏิบัติตามธรรมนี้นะ

ศาสนาเป็นของง่ายเมื่อไร พุทธศาสนานะ เราพูดถึงพุทธศาสนาเพราะเป็นศาสนาของศาสดาองค์เอก พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม กิเลสหมดในพระทัยแล้วสอนโลก ได้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ เอาไปปฏิบัติๆ เราจะได้เห็นชอบๆ พากันคิดนะ ตื่นขึ้นมา มีดกับแจ่มมันเคลื่อนย้ายไปไหน เห็นไหมละ ก็มืดที่เก่าแจ่มที่เก่านี้แหละ อย่าพากันไปตื่นมืดกับแจ่ม

ให้ตื่นความผิดความถูกของตัวเอง เตือนตัวเอง ตื่นขึ้นมาพิจารณาเจ้าของ จะทำความเสียหายอะไรวันนี้นะ นั้น จะทำความดีอะไรบ้าง เวลาจะมานอนประมวลความประพฤติของตัวเอง วันนี้ได้ไปทำอะไรอ้อลุ่มๆ แฉก เอาไฟเผาตัวเองและส่วนรวมอย่างไรบ้าง ถ้าเป็นผู้มีความดี ไม่ต้องพิจารณาที่ไหน มันเย็นอยู่นี่ เย็นอยู่ในหัวใจของการทำดี ให้พากันจำเอานะ

อ้อ การประพฤติดีเป็นคนดีหายากนะ เวลานี้มีแต่กิเลสจุง พวกเรานี่พวกไม่ม่จุง เข้าใจไหมละ ถูกกิเลสมันจุงจุงฆาดๆ ธรรมะไม่ได้จุงแหละ ให้พากันสนใจในอรรถในธรรม เราอย่าเอาความมั่งคั่งมั่งมีดีเด่น วัตถุสิ่งของ ตึกรามบ้านช่อง ถนนหนทาง เหล่านี้มาอวดกันนะ นี่ไม่ใช่ความสุข ถ้าคนไม่มีธรรมเสริมคนให้เป็นบ้า เสริมคนให้เป็นทุกข์ ทุกข์จนกระทั่งวันตาย ถ้าผู้มีธรรมอยู่ที่ไหนท่านสบายๆ เพราะธรรม

เป็นเรือนใจ ใจอยู่ที่ไหนกับธรรมแล้วสบายๆ ส่วนใจไม่มีเรือนอยู่แล้วตายนะ จมๆ เอา
ละให้พร

หลังจ้งหัน

(เกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติเงินตรา เพื่อให้อำนาจแบงก์ชาติสร้าง
บัญชีของคลังหลวงมาใช้อย่างสะดวกคล่องคอ ได้มีเสียงคัดค้านจากสื่อมวลชนมากมาย
แต่ที่สำคัญก็คือสำหรับจดหมายซึ่งลงนามโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน โดย
หลวงตาได้ขอขบิณฑบาต ให้ร่วมกันรักษาอำนาจ และวิธีการบริหารจัดการสินทรัพย์ใน
บัญชีทุนสำรองเงินตรา และบัญชีสำรองพิเศษ ให้คงไว้ตามกฎหมายเดิม เพื่อเก็บรักษา
ไว้ให้มั่นคงสืบไปนั้น ได้มอบหมายให้คณะศิษย์อันประกอบไปด้วยพระสงฆ์และ
ฆราวาส ให้นำจดหมายซึ่งลงนามโดยองค์หลวงตา นำไปส่งยังนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑
ตุลาคม และให้คณะสงฆ์ติดตามในเรื่องนี้นั้น

ในวันที่ ๓ ตุลาคม ทางคณะศิษย์ของหลวงตาได้ขออนุญาตเข้าฟังการอภิปราย
ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในวาระเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา ซึ่งทาง
เจ้าหน้าที่ของสภานิติบัญญัติในส่วนงาน นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่หน้าประตูไปจนถึง
เจ้าหน้าที่ภายในสภา ได้อำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี โดยในระหว่างที่ยังไม่ถึง
วาระการประชุม เจ้าหน้าที่ก็ได้นิมนต์พระสงฆ์ให้ไปรอในห้องรับรอง อย่่างไรก็ตามใน
เวลาหัวค่ำของเมื่อวานนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้
ประกาศให้เลื่อนการพิจารณาวาระเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินตราออกไปเป็นอาทิตย์
หน้า เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่อยู่ไปต่างประเทศ

สำนักข่าวหลายแห่งวิเคราะห์ว่า ทางรัฐบาลเกรงว่า หากปล่อยให้มีการลงมติ
เมื่อวานนี้ ร่างพระราชบัญญัติเงินตราอาจจะถูกคว่ำกลางสภา ลูกศิษย์ของหลวงตา
หลายคนได้ระลึกถึงคำเทศน์ของหลวงตา ในเช้าวันที่ ๓ คือเช้าเมื่อวานนี้ ที่ว่า ถ้าเป็น
จดหมายเราแล้วจะมีฤทธิ์มีเดชอยู่ละ เพราะจดหมายเพื่อชาติ จดหมายของชาติไม่ใช่
ธรรมดา สรุปลแล้วเขาถอนออกไปก่อนเจ้าคะ คาดว่าเขาอาจจะไปปรับปรุงตามที่หลวง
ตาคัดค้าน คาดเอานะคะ แล้วก็จะมาเข้า วันพุธหน้าเจ้าคะ)

อ้อ คือมันจะขโมยผ่านไปก่อน นี้เราจะเอากันอยู่นะว่างั้นนะ ก็อ้อมชาติทั้งชาตินี้
มันจะมาทำลายชาติ เราคอยอยู่ตลอดเวลาไม่ใช่เรื่องอะไรนะ เรื่องสกปรก เราพูดบ้าง
เล็กๆ น้อยๆ มันก็ว่าพระมาเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไร เรื่องน้ำมา
ชะมาล้างสกปรกพวกสัว่มพวกถ่านมันกินกลืนกันจะตายนั้นนะ เอาธรรมะมาชะล้างมัน
จะว่ามาเล่นการบ้านการเมืองได้ยังไง การบ้านการเมืองคืออะไร คือพวกปล่อยหมาเข้า

ถานหรือ จูกลากออกมาทางขาดท้องมันยังไม่เต็มมันยังไม่ออกมา นั่นหรือการบ้าน การเมือง เข้าใจไหม เอาว่าไป (ภรรยาผู้กำกับอาการยังทรงๆ เขาไม่มีกำลังใจ จะผ่าตัด ก็ยังผ่าไม่ได้เพราะสุขภาพยังไม่ค่อยดี เขาขอเมตตาทหลวงตาให้กำลังใจคะ) เราก็ก็นั่งไป ตลอด เมื่อ ๔-๕ วันนี้ก็ว่ามีกำลังใจ หรือมันตกไปไหน เราไม่เอาไปเอาคืนนี้ละ เราให้ ไปแล้วนี่

เรื่องใจสำคัญนะ เรายกตัวอย่าง พวกหมอศิริราชเขาตั้งหน้าตั้งตามาณิมนต์เรา ไปค้างที่ศิริราชสักคืนหนึ่ง ให้ไปค้างที่นั่นเลย แล้วเขาเอาเครื่องพะรุงพะรังมาให้เรา แยก ที่นี้ตอนหลังมาเขาปลดอันนั้นออกมา เขาวานี้ โอ้โห หมอคนไหนก็ โอ้โหๆ ทั้งนั้น แล้วเป็นยังไง ลงขนาดนี้แล้วมันตายไปห้าทวีปแล้วเขาวานี้ ท่านอยู่ได้ยังไง เห็นท่าน เฉยธรรมดา ท่านอยู่ได้ยังไง นี่ก็คงกำลังใจใช่ไหมละ กำลังธรรมกำลังใจ เราไม่มีอะไร กับใคร พวกหมอ โอ๊ย ตกใจ ตกใจกันทั้งนั้น พอออกมาดูแล้ว ถึงแค่นี้ตายไปแล้ว นี่ มันเลยไปอีกนูนท่านยังเฉยอยู่ ก็อย่างนั้นละกำลังใจ

ก็เราไม่มีอะไร เราพูดจริงๆ เรื่องกำลังใจกำลังธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว มันจึง ไม่มีสะทกสะท้านหัวไหนกับอะไรในสามโลกธาตุ เราพูดจริงๆ ให้สมชื่อสมนามว่าเรา สอนลูกศิษย์นี้สอนจริงๆ หรือสอนหลอกลวงท่านทั้งหลาย เราเป็นอยู่นี้คิดดูซิหมอเขา เอามาตรวจกลางคืน ให้เราไปค้างคืนที่ศิริราช เขาเอาเครื่องอะไรมาวัดไว้เพื่อจะได้ดู ชัดเจน พอปลดออกมาเขามาดู โอ โเนี่ยๆ เขาวางั้นนะพวกหมอเขานั้นแหละ เขาวานี้ เนี่ย มันตายตั้งแต่ขั้นนี้แล้ว นี่ท่านยังไปอยู่โน้น เตียนนี่นะไปอยู่โน้น ท่านอยู่ได้ยังไงว่างั้น พวกบ้า เราอยากว่านี่ ก็อยู่ได้ด้วยธรรมละซิ พวกไม่มีธรรมมันเป็นบ้ามันตื่นกัน อย่าง นั้นละ จบแล้ว

(พุทธศาสนสถาน อุทยานธรรมะเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๔๓ หมู่ ๑๑ บ้านโนนมีชัย ตำบลหนองหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ขอนิมนต์ หลวงตาผ้าป่าสงเคราะห์โลกพร้อมแสดงพระธรรมเทศนา ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๔.๐๐ น.เป็นต้นไป) เมื่อวานนี้ก็ไปที่อำเภอเฝ้าไร่ ผ่านไปนั้น เอาของไป ให้โรงพยาบาลโซพิสัย โซพิสัยไปคราวก่อนนั้นรถชำรุด เขาขอให้เลย รถก็ตกมาแล้ว เรียบร้อยแล้ว คราวนี้เราไปเราก็ก็นั่งไปอำเภอโซพิสัยละ รถอะไรเรียบร้อยหมดแล้วว่างั้น ผ่านไปเฝ้าไร่ละเมื่อวานนี้ อย่างนั้นละเราอยู่เมื่อไร เราทุกซัจะตาย ไปอำเภอโซพิสัย เมื่อวาน

เมื่อวานเราไปอำเภอเฝ้าไร่ ผ่านเข้าไปโซพิสัย โซพิสัยรู้สึกจะขาดแคลนมาก เรา เคยไปเรื่อยๆ อยู่โซพิสัย ออกจากนั้นไปก็ไปปากคาด มันอยู่ในที่กั้นดารเราเลยไป ไป คราวที่แล้วให้รถคันหนึ่ง ไปคราวนี้ไปสืบทู เรียบร้อยแล้ว ดี เขายังจะเขียนรายการมา

ขอเราก็ก ตัวผู้อำนวยความสะดวกมาพบกันเมื่อวานนี้ จากนั้นก็เลยออกพรเจริญ ไม่ได้อยู่นะ
ช่วยนั้นช่วยนี้ไป เราช่วยจริงๆ ช่วยโลก เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรแม้แต่วงราชการยังต้อง
เกี่ยวข้องกับเรา เช่นอย่างที่เราให้พระไป ติดตามไปดู (เขาถอนออกค่ะ เมื่อวานเขาไม่
เอาเข้าค่ะ แล้วคาดว่าเขาต้องไปปรับปรุง คัดเอาอะไรแล้วเขาจะเอาเข้าอาทิตย์หน้า
วันพุธหน้าเจ้าค่ะ) พระเราไปได้ความว่าไงกลับมา นี่ละเราช่วยโลกเห็นไหมอยู่เฉยๆ
เมื่อไร เข้าจนกระทั่งถึงกระทรวง เพราะช่วยโลก ไม่งั้นมันอีลุ่ยฉุยแฉกนะ ถ้าธรรมเข้า
ตรงไหนแน่นหนามั่นคงๆ ถูกต้องๆ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเข้าเสมอ ไม่เข้าไม่ได้ฉิบ
หายหมด

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ